

lige saa godt sluge det raat. Det sidste er ikke særlig tiltalende rent personlig for den, som særlig beskæftiger sig med dette Omraade, men da jeg maa indrømme, at Lovforslaget tiltrænges efter Forholdene i Sønderjylland, som ogsaa den højtærede Minister har gjort Rede for, og at det vil være meget kedeligt specielt efter dette Forslags Karakter, om det nu bliver standset for at undergives en omhyggelig Udvalgsbehandling efter de to Aars Udvalgsbehandling, har jeg overfor dette Tryk ikke ment at burde insistere paa en nøjere Undersøgelse, saa meget mindre som Forslaget kommer hertil enstemmigt vedtaget efter den aarelange Udvalgsbehandling i Folketinget, og det drejer sig om en Række Krigsinvalider, hvis Forhold frister til den største Imødekommehed. Spørgsmaalet bliver da, om Forslaget indeholder saadanne Fejl og saadanne Mangler, at man ikke mener at kunne forsvare at lade det passere. Men selv om jeg paa flere Punkter tilstaar, at jeg ikke synes, at Løsningen er helt heldig — Taksterne er ogsaa noget uligevægtigt afbalanceret, mange Sætsler er ikke helt rationelle, Spørgsmaal, som man for øvrigt kan blive ved at diskutere i Uger og Maaneder —, tør jeg paa den anden Side ikke tage Ansvaret for at bidrage mit til at standse Sagen ved paa et eller andet Punkt at stille Ændringsforslag. Navnlige er jeg glad over, at man bevidst gennem Folketingets Ændringsforslag har erstattet enhver skønsmæssig Transbestemmelse med en Ret, altsaa med faste Sætsler, baade ved Efterladteforsørgelse — et mærkeligt Udtryk —, ved Forældreforsørgelse, ved Fradragreglerne og ved Ansættelse i pensionsberettiget Stilling. Det samme gælder med Hensyn til Affindelsessummen til Krigsenker, der gifter sig igen — ogsaa et noget tvivlsomt Problem; det forekommer mig, at selve Ordet Affindelsessum leder Tanken hen paa en Art Forretning: at Staten afslutter en saadan Forretning med den, der overtager Krigsenken for en nogenlunde passende Sum, som en Art mildere hvid Slavehandel. Jeg skal dog ikke opholde mig videre derved. Som Forholdet i det hele ligger og under Hensyn til mit Partis Ønske om, at denne Sag maa føres hurtigst muligt ogsaa gennem dette høje Ting, skal jeg holde min Lyst til at gaa i Detailler tilbage og indskrænke mig til disse mere almindelige Betragtninger. Socialdemokratiet kan altsaa efter Omstændighederne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

J. Chr. Møller: Forudsætningen for dette Lovforslag er vel nok, at det helst skulde gennemføres straks, altsaa i Dag, og jeg maa indrømme, at den Tid, der da levnes til at gennemgaa Forslaget, er meget kort. Jeg tror ogsaa at kunne sige, at den, der ikke har særlige Forudsætninger for at gennemgaa et Lovforslag som dette, ikke vil kunne gennemgaa det hverken paa een eller to Dage, i hvert Fald ikke saaledes, at han i Realiteten tør tage Ansvaret derfor. Men det er jo rigtigt, hvad den højtærede Finansminister udtalte, at alle politiske Partier altid har stillet sig elskværdigt og imødekommende overfor Forslag, der angik de sønderjydske Landsdele, og det gælder særlig et Lovforslag som dette, der sikkert vil blive modtaget med Glæde i mange Hjem. Af den Grund mener jeg ikke, det vil være rigtigt at forlange Lovforslaget i Udvalg, selv om man under andre Forhold vilde mene, at et saa vigtigt og saa stort Lovforslag vilde man ikke kunne være bekendt at modtage uden at gennemgaa det nærmere. Da de to foregaaende ærede Talere, som jo maa siges at være Ekspertter paa dette Omraade, har ment, at man kunde modtage Lovforslaget, tager jeg ikke i Betænkning paa mit Partis Vegne at anbefale det til hurtig Behandling her i Tinget.

Veistrup: Jeg skal følge det Eksempel, der er givet af de ærede Medlemmer, som hidtil har haft Ordet, og anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting. Det er jo et Lovforslag af ganske særlig Art, og vi har nu set Sagkundskaben personificeret, om jeg saa maa sige, gennem den højtærede Finansminister og de to ærede Medlemmer, der først havde Ordet. Jeg finder derfor ingen Anledning til at gaa ind paa Lovforslagets Bestemmelser.

Jeg lagde med Interesse Mærke til, at Finansministeren udtalte, at det, hvor Talen er om sønderjydske Forhold, var en uhyre Vinding, om man kunde staa samlede og enige. Jeg glæder mig over denne Udtalelse, men desværre har det jo ikke altid været Tilfældet.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa udtale min oprigtigste Tak til de ærede Partiordførere for den Maade, hvorpaa de har udtalt sig om Lovforslaget, ganske særlig for deres Villighed til at lade det hurtig blive til Lov.

Jeg skal gøre den Bemærkning til det